THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXVII No. 10
JUNE, 1945

"You Will be Judged by a Jew!"

A Jewish Judge Rebukes Prisoner who Objected to being Tried by a Jew

A CHRISTIAN woman tells us the following incident:

A young man, accused of a criminal offense, was brought before a Jewish judge. When this young man saw that it was a Jewish judge who was sitting on the bench, he told his lawyer he objected to being judged by a Jew.

The judge, hearing of this, looked at the man sternly and, taking off his glasses quietly, laid them on the desk, and turning to the accused, said: "Young man, do you not know that in the final divine Judgment Day you will be judged and sentenced by a Jew?" And, turning to his lawyer, the judge said, "Proceed with the case."

This judge must have been acquainted with the New Testament and no doubt the following words were in his mind:

> Because He hath appointed a day in the which He will judge the world in righteousness by that man whom He hath ordained: whereof He hath given assurance unto all men, in that He hath raised Him from the dead."
> Acts 17:31

But why, you may ask, do we tell you about this? The answer is that we want to draw your attention to the fact that a Jew of high education and social position —a judge of the American courts—publicly acknowledged the claims of the Lord Jesus Christ. We salute this judge for his courageous act. We wish that many other Jews that know this truth, but are afraid to acknowledge it, had the courage to confess it with the same boldness. They are afraid that if they would come out on the side of the Lord Jesus, they would suffer for it. The truth is that very few people are willing to allow anything to interfere with their accustomed course of life. The majority of mankind is satisfied to go on quietly in the ancient beaten rut, along the line of least resistance. When they are told of something new which they suspect would interfere with their habits of living and thinking, they instinctively rebel against it.

OUR FOREFATHERS WORSHIPPED IDOLS!

The Word of God contains many such examples. Soon after the destruction of the first Temple, the Jews kept up the custom of their fathers which consisted in serving idols. God sent them the prophet Jeremiah with the warning to give up idol worship and cease offering incense to the "Queen of Heaven." The prophet remonstrated: "Your idolatry is the cause of the destruction of the Temple and your being driven into capitivity. Turn away from your idols! Turn back to God and He will have mercy upon you and bring you back to your own land!" (See Jeremiah 44.)

However, all these arguments and warnings were of no avail. To those Jews the words of the prophet sounded as if he wanted them to abandon Judaism and accept a new religion. They therefore refused to listen to Jeremiah, and continued to follow the customs of their fathers although it meant direct opposition to God. They did not take the trouble to investigate the truth according to the Word of God. They blindly followed the customs of their fathers who had been deceived by false prophets and teachers.

WHY THEY HATED JESUS

Now we can understand the cause of the terrible tragedy which took place in Jerusalem ninteen hundred years ago. Jesus of Nazareth was hated and condemned by the leaders of the Jewish people not because He said or did anything that was wrong, but because He wanted to tear them away from the strange doctrines and customs into which they had fallen and bring them back to the pure knowledge of the Word of God. To the admirers and interpreters of the Rabbinical and man-made traditions, the words of Jesus sounded like a strange un-Jewish religion. They actually thought that they were acting in the interests of Judaism when they persecuted and condemned the Lord Jesus, while in reality they, in rejecting Jesus their Messiah, were rejecting everything that was holy and worthwhile in the Jewish religion.

BREAK THE CHAINS OF HABIT

The Jewish people were so fettered and bound to the customs and practices of the Rabbis that they had no power to liberate themselves from their chains. When the Lord Jesus began to wake them up to their condition and commanded them to return to the pure Word of God, they became His mortal enemies. This hatred without a cause has passed on as an inheritance from one generation to another until it has reached our own day. The majority of Israel still want to do as their fathers have done. However, at all times there have been many in Israel who have not followed blindly the opinions of the majority. They have refused to be swayed by the psychology of the mass.

But at no time has God been so poverty-stricken that He has not had a few people who have chosen to follow Him rather than the mass. Even in the days of the idolatrous King Ahab when all Israel seemed to have sunk to the worship of Baal, God said to Elijah, "I have left for Myself seven thousand men who have not bowed the knee to Baal." I Kings 19:18.

Exactly the same thing was the case in the days of the Pharisees in Jerusalem. Many Jews who had succeeded in shaking off the fetters of the mass believed in and followed the Lord Jesus. This is true in every generation. There are always Jews who seek the truth, whatever the mass of men may think or say. The only true Jews are those who seek the truth.

Whenever a man is found who fears God and really wants to know the truth, God helps him find it. "Search from the Book of God!" urges the prophet Isaiah (Isaiah 34). And the Book of God has just one theme from beginning to end, and that is the Messiah who is the Lord Jesus Christ Who fulfilled all that Moses and the Prophets spoke concerning Him.

We therefore again salute the courageous Jewish judge for his bold testimony to the claims of the Lord Jesus Christ!

The True Meaning of the Jewish Holy Days

Do you know why you eat matzoth at Pesach? Or why you kill a chicken on Yom Kippur? Why be ignorant? Every Jew should know the true meaning of The Passover, Shevuoth, Rosh Hashana, Yom Kippur and Succoth. Send us 5¢ in stamps and say, mail me a copy of your booklet, "The Meaning of the Jewish Holy Days."

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 27 Throop Avenue, Brooklyn 6, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn 6, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y. Under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937. PRINTED IN U.S.A.

Proskauer Prosecutes Protestants

JUDGE Joseph M. Proskauer recently wrote a pamphlet entitled "Brotherhood," on the first page of which occurs the following paragraph:

> "The centuries have shown us the mad dance of death in which Christian slew infidel and infidel Christian; in which Catholic murdered Protestant and Protestant Catholic; in which the disciples of the Evangelical Faiths suffered agonies for their beliefs; in which all, with that inexplicable hatred of those who chose a different path along which to walk with their God, all turned against the Jews, who have survived steadfast in their allegiance to an ancient faith upon which is reared the structure of the Hebraic Christian civilization."

The distinguished judge, I am sure, would be the last man to accuse any individual without due investigation. Yet in this pamphlet he is making use of words which bristle with prejudice and false accusation. He is taking to task, among others, the Christians, accusing them of indulging in the century-long habit of slaying the infidels.

My dear Judge, do you know what kind of people the "Christians" are whom you are thus accusing? Unfortunately, the Jews call every Gentile who is not a Jew, a Christian. But you, as a judge, should not be carried away by popular ignorance.

PROSECUTING THE WRONG PARTY

Every dictionary tells us that a Christian is a follower of Christ, the corollary being that if a person, no matter of what nationality, is not a follower of Christ, he is not a Christian. The Lord Jesus Himself has put certain unmistakable marks upon the Christian, by which we should recognize him. Here are some of them:

> "A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another. By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another." (John 13:34,35.)

> Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you; that you may be the children of your father which is in heaven. (Matthew 5:44,45).

These, then, are the marks of the Christian! Do you discover among them the indulgence of slaying the infidel? If not, then those who indulge in such a practice are not Christians! You are therefore accusing the wrong party. Christians are not perfect, by any means. Yet the Lord Jesus is their example and their master. He is the object of their love, and they endeavor to the utmost to please and to follow Him.

THE BEST FRIENDS OF THE JEWS

Now, if it is not "the Christians" who habitually are doing the slaying, who then are they? Well, they must be, then, people who are not Christians—namely Gentiles, people who do not know Christ, and do not obey Him; who obey their own lusts, their own hates, their own greed, rather than the Law of Christ.

We Jews do ourselves a great injury, if we, in this off-hand manner, condemn or speak disparagingly of the Christians.

Finally, after presenting such a distressing picture of Protestants, Christians, Catholics, the judge proceeds to give his own clients, the Jewish people, a clean slate. He informs us, by way of contrast, that they alone have survived steadfast in their allegiance to their ancient faith!

YOU MUST HAVE FORGOTTEN SOMETHING

Isn't this a little too boastful and unfair, my dear Judge? Are Jews not also subject to the common failings of humanity? I think you must have forgotten that God Himself through the lips of a Jew once declared that, "There is no man that sinneth not". I Kings 8:46. Which means that none of us can honestly boast that he has been steadfast in the faith. Sin, as you know, is the direct opposite of steadfastness in allegiance to God.

It was also a great prophet in Israel who in the name of God cried out with a bleeding heart:

> Ah, sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evildoers, children that are corrupters: they have forsaken the Lord, they have provoked the Holy One of Israel unto anger, they have gone away backward (Isaiah 1:4).

We Jews too need to beat our breasts in shame, and confess that we also have gone backward; we have not remained steadfast.

NOT A MEDAL OF MERIT

For the last two thousand years we have been in Golus (captivity). Golus certainly is not a medal of merit for steadfastness in allegiance to God. This is how Golus comes:

> But they mocked the messengers of God, and despised His words, and misused His prophets, until the wrath of the Lord arose against his people, till there was no remedy. Therefore he brought upon them the King of the Chaldees....(2 Chronicles 36:16,17).

We ourselves confess in our Davnen (prayers), "Because of our sins we have been driven out of our land, and have been thrust far from our soil...."

My dear Judge, this is what we lack most as a people: Knowledge of our sins. Unless we have that knowledge, we cannot understand what it means to turn to God in repentance. We keep on blaming others for our misfortunes, forgetting that others cannot help nor harm us without the will of God. The only solution of our problem is, first of all, to get right with God.

It does not mean to do more mitzvahs (good deeds). It does not mean more "davnen" (liturgical prayers). It does mean to do what God Himself in His holy Word told us to do:

> "And now, O ye Kings, be wise, and be ye instructed, O ye judges of the earth: Kiss the Son, lest he be angry, and ye perish from the way. Blessed are all they that put their trust in Him!" (Psalm 2:10,12.)

This "Son" is spoken of earlier in the Psalm as God's Messiah. By rejecting Him, we perish from the way. By honoring Him, we are on the right way, because He is the Way, the Truth, and the Life. (John 14.)

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS — 27 THROOP AVE., BROOKLYN, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

Sunday 8:00 P.M.—Adult Gospel Meeting
Tuesday 7:00 P.M.—Adult Bible Class
Friday 8:00 P.M.—Adult Gospel Meeting

REFUGEE MEETINGS

Monday 8:00 P.M.—Rutgers Church, 236 West 73rd St., corner Broadway, New York.
Thursday 7:30 P.M.—27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

VISIT OUR MISSIONS

Coney Island, N. Y.: 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5843 Forbes Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Buffalo, N. Y.:** 206 N. Park Avenue. **Los Angeles, Calif.:** 2nd and St. Louis Aves. **Des Moines, Iowa:** 501 College Avenue. **Denver, Col.:** 1671 Washington Street. **Columbus, Ohio:** 134 Clinton Heights Avenue. **Miami, Florida:** 502 N. Miami Avenue. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

געבוקט זייערע קני צו בעל" (מלכים א, יט, 18.)
אזוי איז עס אויך געווען אין ארץ ישראל אין דער צייט פונ׳ם משיח. פילע אידן האָבן טאקע דעמאָלט אָפּגעטרייסעלט די קייטן פון די מענטשן-פאַבריצירטע מצות און מנהגים און האָבן געגלויבט און נאָכגעפאָלגט דעם משיח.

נאָט העלפט אזעלכע מענטשן וואס ווילן זוכן דעם אמת. „זוכט פונ׳ם בוך פון גאָט!" באפעהלט דער נביא ישעיה (ישעיה 34) און דאָס בוך פון גאָט האָט נאָר איין טהעמע פון אָנפאַנג ביז צום ענד — דאָס איז דער משיח וואס האָט דערפילט אלעס וואס משה און די נביאים האָבן וועגן איהם געשריבן.

דארום באגריסן מיר נאָכאמאָל דעם מוטהיגן אידישן ריכטער וואס האָט אָפּגעלעגט אזא שענעם עדות פאר ישוע המשיח. — ק.

אַ גרויסער איד מאַכט אַ גרעסערן טעות

דזשאָדזש דזשאָסעף א. פּראָסקואור האָט לעצטענס געשריבן א ביכל מיט׳ן טיטעל „בראָטהערהוד" און אויף דער ערשטער זייט דערפון לייענען מיר דעם פאָלגענדען פאראגראף:

> די יאהרהונדערטע האָבן אונז באוויזן דעם משוגענעם טאנץ פון טויט אין וועלכעם די קריסטן האָבן גע׳הרג׳עט די אומגלייביגע, און די אומגלייביגע די קריסטן; אין וועלכן די קאַטהאָליקען האָבן גע׳הרג׳עט די פּראָטעסטאַנטען און די פּראָטעסטאנטען די קאַטהאָליקען; אין וועלכן די תלמידים פון די עוואנגעלישע גלויבענס האָבן געליטן צרות פאר זייער גלויבן; און אין וועלכן אלע וואָס האָבן זיך אויסגעוועהלט צו געהן אויף א פארשידענעם וועג מיט זייער גאָט, האָבן זיך געוואָרפן מיט אומבאשרייבליכן האַס אויף די אידן, וועלכע האָבן איבערגעלעבט דיזע יסורים זיך האלטענדיג פעסט אין זייערע טרייקייט צו זייערן אלטן גלויבן, אויף וועלכן עס איז געבויט געוואָרן די העברעאיש־קריסטליכע ציוויזאציע.

מיר זיינען זיכער אז דער באריהמטער דזשאָדזש וואָלט געווען דער לעצטער מענטש אָנצוקלאָגן אומזיסט אירגענד איינעם. דאָך אין די דאָזיגע ווערטער געברויכט ער פראזען וואס זיינען פשוט אָנגעפילט מיט פּאָראורטיילען און פאלשע אָנקלאָגען. מיט די קאטהאָליקען און פּראָטעסטאַנטען באשולדיגט ער אויך די קריסטן אז זיי, דורך די יאהרהונדערטע, האָבן זיך אָפּגעגעבן מיט הרג׳ענען די אומגלייביגע.

מיין ליבער דזשאָדזש, ווייסט איהר וואָסארא מענטשן די קריסטן זיינען, וועלכע איהר באשולדיגט אזוי? לײדער איז עס די מאָדע צו רופן א יעדן גוי, וואס איז נישט א איד, א קריסט. אָבער דאָס איז נישט ריכטיג; און איהר, א ריכטער, זאָל נישט פאראורטיילן מענטשן, ווייל עס איז נאָר די מאָדע אזוי צו טהון.

איהר באשולדיגט נישט די ריכטיגע פּערזאָן

א יעדעס ווערטערבוך זאָגט אונז אז א קריסט איז איינער וואס איז א נאָכפאָלגער פונ׳ם משיח, אָדער קרייסט. פון דעם קאָן מען דרינגען אז ווען א מענטש איז נישט א נאָכפאָלגער פונ׳ם משיח איז ער נישט א קריסט. דער האר ישוע האָט אונז זעלבסט געגעבן קלאָרע סימנים דורך וועלכע מיר זאָלן קאָנען דערקענען זיינע נאָכפאָלגער. איינינע פון דידאָזיגע סימנים זיינען ווי פאָלגענד:

> א נייע געבאָט גיב איך אייך אַז איהר זאָלט ליבן איינער דעם אַנדערן, ווי איך האָב אייך געליבט; פון דעם וועלן אלע מענטשן וויסן אַז איהר זייט מיינע תלמידים ווען איהר האָט ליב איינער דעם אנדערן (יוחנן יג 35-34).
>
> ליבט אייערע פיינד, בענטשט זיי וואָס שעלטן אייך, טהוט גוטס צו די וואָס האַסן אייך, בעט פאר זיי וואָס פארפאָלגן אייך, כדי איהר זאָלט זיין קינדער פון אייער פאָטער אין הימעל. (מתרא ה׳, 44).

דאָס זיינען די צייכן וואס אונטערשיידן די אמתדיגע קריסטן. קאָנט איהר געפינען צווישן זיי די ערלויבנים צו הרג׳ענען די אומגלייביגע אָדער אירגענד אנדערע מענטשן? ווען נישט, דאן זיינען די וואס טהון דאס נישט קיין קריסטן! און אייערע באשולדיגונג געגען זיי איז פאלש.

מיר מאכן קיינע פרעטענציעס פאר קריסטן אז זיי זיינען פאָלקאָמען. קריסטן זיינען אויך מענטשן און נישט קיין מלכים. אָבער דאָך, דער האר ישוע איז זייער ביישפּיל און לעהרער. איהם ליבן זיי מיט׳ן גאנצן הערצן. זייער פארלאנג און שטרעבן איז איהם צו עהרן און צו פאָלגן.

די בעסטע פריינד פון אידן

אצינד, זעהענדיג אז עס איז נישט די קריסטן וואס גיבן זיך אָפּ מיט הרג׳ענען, ווער דען זיינען זיי וואס טהון אזוי? אוודאי מוזן עס זיין מענטשן וואָס זיינען נישט קריסטן — גוים: מענטשן וואס קענען נישט דעם משיח, און וואס פאָלגען איהם נישט.

מיר אידן טהון אונז זעלבסט א גרויסן שאדען ווען מיר אויף דיזן אומגערעכטן אופן פאראורטײלן די קריסטן. די אמת׳דיגע משיחים — צי זיי שטאמען פון׳ם אידישן פאָלק אָדער פון גוים, זיינען די בעסטע פריינד פון אידן. און וואו זיי נאָר קאָנען באקעמפן זיי און האלטן צוריק די שנאה וואס עקזיסטירט געגן אידן. .

צום שלום, נאָכ דעם וואס דער דזשאָדזש האָט אונז געגעבן אזא אומריכטיגע באשרייבונג וועגן קריסטן, געהט ער ווייטער און מאָהלט אונז א פראכטפאָלעס בילד פון אידן, דערצעהלענדיג אז זיי האָבן דורכגעלעבט דיזע שרעקליכע ערפאהרונגען, זיך האלטענדיג פעסט און טריי צו זייערן אלטן גלויבן...

איהר האָט אוודאי עפּעס פארגעסן

איז דאָס נישט אַ ביסל צו שטאָלץ און אויך אומריכטיג? זיינען מיר אידן נישט אויך מענטשן ווי אנדערע מענטשן? פיליכט האָט איהר פארגעסן אז גאָט זעלבסט דורך די ליפּן פון א אידן האָט אמאָל געזאָגט „ס׳איז נישט דאָ קיין מענטש וואָס זינדיגט נישט". (מלכים א ח : 46). דאָס מיינט אז קיינער פון אונז קאָן זיך עהרליך ריהמען, אַז ער איז געוועזן זיין גאנץ לעבן פעסט אין דעם גלויבן. איהר ווייסט גאנץ גוט אז זינד מיינט דאָס געגענטהייל פון זיין טריי אין גלויבן.

און עס איז אויך געווען א גרויסער נביא אין ישראל וועלכער, אין נאָמען פון גאָט, האָט אויסגעשריען מיט א בלוטיגן הארץ:

> וועה, זינדיגע אומה, פאָלק מיט פארברעכן באשווערט, זאמען פון שלעכטסהוער, קינדער פארדארבענע! פארלאָזן האָבן זיי גאָט, געלעסטערט דעם היילגן פון ישראל, אהינטער האָבן זיי זיך אָפּגעקעהרט. (ישעיה א, 4).

דאָס באווייזט אז אויך מיר אידן מוזן זיך מתודה זיין אויף אונזערע זינד געגען גאָט ב״ה, אז מיר זיינען נישט געווען תמיד טריי צו זיינע געבאָט.

נישט א מעדאל פון פארדינסט

אצינד זיינען מיר שוין די לעצטע 2000 יאָהר אין גלות. מיר דארפן אייך נישט דערקלערן אז אין גלות זיין איז נישט קיין מעדאל, קיין שכר, פאר טרייקייט אין גלויבן צו גאָט. די ביבעל באשרייבט אונז די אורזאך פארוואס גלות קומט מיט דיזע ווערטער:

> . . . אָבער זיי פלעגן שפּעטן פון די שלוחים פון גאָט, און פאראכטן זייערע ווערטער, און זיך לוסטיג מאַכן איבער זיינע נביאים, ביז דער גרימצאָרן פון גאָט איז אויפגעגאנגען אָקעגן זיין פאָלק, אַז קיינע רפואה איז מעהר נישט געווען. און ער האָט ארויפגעבראכט אויף זיי **דעם מלך** פון די כשדים . . . דברי הימים ב, לו 17-75.

און אויך אין אונזער דאווגען באקענען מיר זעלבסט אז מפני חטאינו גלינו מארצנו — דורך אונזערע זינד זיינען מיר פארטריבן געוואָרן פון אונזער לאנד . . .

מיין ליבער דזשאָדזש, דאס איז וואס אונז אידן פעהלט אם מיינסטען — די ערקענטנים פון אונזערע זינד. אָהן דיזע ערקענטנים קאָנען מיר בשום אופן נישט פארשטיין וואס מיינט: זיך קעהרן צו גאָט מיט תשובה. תמיד בלאמירן מיר אנדערע פאר אונזערע צרות, פארגעסנדיג אז מענטשן קאָנען אונז נישט העלפן, און אויך נישט שאדן, אָהן דעם ווילן פון גאָט ב״ה. די איינציגע לייזונג פון אונזערער פראגע אזוי אָנצונעהמען א ריכטיגע שטעלונג צו גאָט.

דאָס מיינט נישט צו טהון מעהר מצות, אויך מיינט דאָס נישט פארברענגען מעהר צייט מיט דאוונען. אבער עס מיינט צו טהון וואס גאָט הייסט.

וואָס הייסט גאָט טהון? דאָס וואס ער הייסט אלעמען טהון, אידן און גוים, איז דאָס פאָלגענדע:

> ועתה מלכים השכילו . . . און אצינד איהר קעניגע זייט קלוג, לאָזט אייך באלערנען איהר ריכטער פון דער ערד . . . קושט דעם זוהן כדי ער זאָל נישט צערענען, און איהר וועט פארלירן דעם וועג . . . וואויל איז צו אלע וואָס שיצן זיך אין איהם. (תהלים ב).

דער דאָזיגער ׳זוהן׳ פון וועלכן דער צווייטער קאפיטעל תהלים רעדט איז קיין אנדערער ווי דער בן אלהים — דער זוהן פון גאָט. אביסל פריהער אין דעם זעלבן תהילים ווערט ער גערופן ׳גאָט׳ס משיח. ווען מיר פארווארפן איהם פארלירן מיר דעם וועג. ווען מיר נעהמען איהם אָן זיינען מיר אויף׳ן ריכטיגן וועג. ווייל דער משיח איז דער וועג, דער אמת, און דאָס לעבן. (יוחנן יד). ב.

דיין ריכטער—אַ איד, אין גרויסן יום הדין

אנכי הוא הרעה הטוב יוחנן 10־11

רעה ישראל

א מאָנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל ל״ד 23

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXVII No. 10
JUNE, 1945

דיין ריכטער — אַ איד, אין גרויסן יום הדין

א פרוי, א גלייביגע אין משיח און א פריינד פון די אידן, דערצעהלט אונז די פאָלגענדע פאַסירונג:

אַ יונגערמאַן איז געווען אָנגעקלאָגט וועגען אַ גרויסן פאַרברעכן, און מע האָט איהם געבראַכט אין קאָרט פאַר׳ן דזשאַדזש. אָבער ווען דער בחור האָט זיך דערוואוסט אז דער דזשאַדזש איז געווען אַ איד, האָט ער פּראָטעסטירט צו זיינעם לאָיער, אז ער וויל נישט געריכטעט ווערן פון א אידן.

דער ריכטער, הערנדיג דעם יונגען מאַנ׳ס פּראָטעסט האָט אויף איהם א שטרענגען קוק געטהון און צו איהם אזוי געזאָגט:

„יונגער מאַן, ווייסט דו נישט אז אין דעם יום הדין אין דעם לעצטן גרויסן געריכט וועסט דו און אלע מענטשן געריכטעט ווערן פון א אידן?“ דאַן ווענדענדיג זיך צום לאָיער האָט ער איהם אַ זאָג געטהון, „געהט ווייטער מיט׳ן קיים“.

דיזער אידישער ריכטער איז אוודאי געווען באַ־קענט מיט׳ן ברית חדשה; און אָהן צווייפעל זיינען די פאָלגענדע ווערטער געווען אין זיינע געדאנקען:

> אָבער איצטער טהוט גאָט באַפעהלען די מענטשן אַז זיי זאָלן אומעטום תשובה טהון ווייל ער האָט באשטימט א טאָג אין וועלכן ער וועט משפט׳ן די וועלט אין רעכטפארטיקייט דורך דעם מענטשן (דעם משיח) וועמען ער האָט אויסדער־ווילט, און ער האָט דאָס פאַרזיכערט צו אלע מיט דעם וואָס ער האָט איהם מחיה־מתים געווען (אויפגעוועקט פון די טויטע). (די מעשים פון די שלוחים י״ז 30.

פרעגט איהר פארוואס מיר דערציילן אייך די־דאָזיגע פאַסירונג? איך וויל אייך זאָגן: עס שטעלט פאַר א אידן, א האָכגעבילדעטען אן אנגעזעהענען מענטשן — א ריכטער פון די אמעריקאנער קאָורטס — וואס האָט עפֿנטליך אנערקענט די פּאָ־דערונגען פון ישוע המשיח. מיר באגריסן דיזן אידישן ריכטער פאר זיין מוטה. מיר וואונשן אז אלע אנדערע אידן וואס וויסן דעם אמת וואָלטן אויך עדות געזאָגט וועגן דעם מיט דערזעלבן אָפענ־הערציקייט.

אָבער זיי האָבן מורא דאָס צו טהון. זיי האָבן מורא אז דאָס וועט פאראורזאכן לײדען צו זיי און שעדיגן זייער ביזנעס. זעהר ווייניגע מענטשן זיינען וויליג עפּעס צו טהון וואס וואָלט שטערן זייער געוועהנליכן לעבנס גאנג. די מאַיאָריטעט פון מענטשן איז צופרידן זיך צו געהן שטיל און רוהיג אויף זייערן טאָג־טעגליכן אופן. און ווען זיי הערן עפּעס אומגעוועהנליכעס און ניי, פאלט אויף זיי אָן א שרעק און זיי לויפן אוועק דערפון.

אונזערע אורעלטערן האָבן געדינט עבודה זרה

די ביבעל ענטהאלט פילע ביישפּילען צו באַ־ווייזן אז דאָס איז אזוי. באלד נאָך דער צושטע־רונג פון ערשטן טעמפּעל האָבן די אידן ווייטער געפיהרט זייערע אלטע מנהגים — דינענדיג פאל־שע געטער. זיי האבן געדענקט אז דאָס איז זייערע אמת׳דיגע אידישקייט. איז דער נביא ירמיה גע־קומען און געוואָרנט זיי אוועקצואוואַרפן זייערע געצען, און אויפהערן מקטיר קטורת צו זיין צו דער לבנה — רעדענדיג צו זיי אזוי:

> איהר האָט געזעהן דאָס גאנצע בייזע וואָס איך האָב געבראכט אויף ירושלים און אויף אלע שטעט פון יהודה; און אָט זיינען זיי אַ וויסטע־נייש היינטיקן טאָג, און קיינער וואוינט ניט אין זיי; פון וועגן זייער בייז וואָס זיי האָבן גע־טהון, מיך צו דערצערנען, צו געהן רייכערן און דינען צו פרעמדע געטער וואָס ניט זיי האָבן זיי געקענט ניט איהר און ניט אייערע עלטערן . . .
> האָבן געענטפערט ירמיה׳ן אלע מענער . . . דאָס וואָרט וואָס דו האָסט גערעדט צו אונז אין נאָמען פון גאָט הערן מיר דיר ניט צו. נייערט טהון וועלן מיר טהון איטלעך וואָרט וואָס איז ארויס פון אונזער מויל, צו רייכערן צו דער מלכה פון הימעל (די לבנה), צו גיסן צו איהר גיס־אָפּפער, אזוי ווי מיר האָבן געטהון, מיר און אונזערע עלטערן . . . ירמיה מ״ד.

אלע דעם נביא׳ס ווערטער און ווארנונגען זיינען אבער געווען ווי ארויסגעוואָרפענע רייד. די אידן האָבן נאָר געוואָלט טהון וואס זייערע טאטעס און זיידעס האָבן געטהון, און ירמיה האָט צו זיי אויסגעזעהן ווי איינער וואס האָט זיי געוואָלט אראָפּפיהרען פון דעם ריכטיגן אידישן וועג.

פארוואָס האָט מען געהאַסט ישוען

אצינד קאָנען מיר פארשטיין פארוואס די פרושים האָבן געהאסט דעם משיח. זיי האָבן איהם פיינט געהאט נישט ווייל ער האָט עפּעס שלעכטס געטהון, זאָנדערן ווייל ער האָט זיי געוואָלט אוועק־פיהרן פון די פרעמדע און פאלשע מנהגים און לעהרעס פון זייערע עלטערן, און זיי צוריקפיהרן צום דבר אלהים. דאָס האָט צו די ליבהאָבערס פון די רבינישע טראַדיציעס אויסגעזעהן ווי א פּאר־זוך די אידן אוועקצורייסן פון זייער אידישקייט און זיי צווינגען אָנצונעהמען א פרעמדע רעליגיע. אזוי האָבן זיי דעם משיח געהאסט און פארוואָרפן. אָבער אים אמת׳ן געזאָגט, ווען זיי האָבן פאר־וואָרפן איהם, האָבן זיי פארלוירן אלץ וואס איז הייליג און וויכטיג אין אידישן גלויבן.

צורייסט די קייטן פון געוואוינהייט

דאָס אידישע פאָלק איז אזוי געווען געבונדען צו די רבינישע טראַדיציעס אז זיי האָבן זיך נישט געקאָנט זעלבסט פריי מאכן. ווען דער האר ישוע האָט אָנגעהויבן זיי אויפצואוועקן און באפרייען זיי פון די קייטן, זיינען די פרושים זעהר אין כעס געוואָרן אויף איהם. דיזע אומזיסטיגע פיינדשאפט האָט זיך פארפלאנצט דורך די גענעראציעס ווי א ירושה ביז צום היינטיגן טאָג.

אָבער תמיד געפונען זיך אידן וואס ווילן ליבער פאָלגן גאָט ווי מענטשליכע רעדעלפיהרערס. אין דער צייט פון אליהו הנביא, ווען כל ישראל איז געווען פארזונקען אין געצענדינסט פון בעל, זיי־נען געבליבן „זיבן טויזענד מענער וואס האָבן נישט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn 6, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937. PRINTED IN U.S.A.